Ч. 154. Пятниця 11 (24) липня 1903 Рік XIII.

Виходить у Львові що дня (крім неділь і гр. кат. сьвят) о 5-ій годині по полудни.

Редакция і Адміністрация: улиця Чарнецкого ч. 12.

Письма приймають ся лиш франковані.

Рукописи звертають ся лиш на окреме жадане і за зложенем оплати почтової.

Реклямациї незапечатані вільні від оплати почтової

НАРОДНА ЧАСОПИСЬ

Додаток до „Ґазети Львівскої“.

Передплата у Львові в аґенциї дневників пасаж Гавсмана ч. 9 і в ц. к. Старостствах на провінциї:
на цілий рік К 4·80
на пів року „ 2·40
на чверть року „ 1·20
місячно . . . „ —·40
Поодиноке число 2 с.
З почтовою пересилкою:
на цілий рік К 10·80
на пів року „ 5·40
на чверть року „ 2·70
місячно . . . „ —·90
Поодиноке число 6 с.

Вісти політичні.

(По смерти Папи.)

З Риму доносять: Забальсамоване тіла Папи удало ся вповні. Лікарі мали лиш богато трудностий в задержаню звичайного вигляду лиця у покійного, а то з причини, що тіло дуже похуділо. Оголошеня протоколу секциї постановлено довершити вечером. Лікарі списали опис ходу недуги і вручили его кардиналови Рамполи. — Вступ до Ватикану дуже утруднений. Вчера шляхотска ґвардия не хотіла навіть впустити дра Маццоніого. Ті розпорядженя будуть ще заострені, коли тіло сьв. Отця буде перенесене до церкви сьв. Петра. На площи сьв. Петра панувало вчера велике оживлене. Величезні товпи народу домагали ся вступу до Ватикану для оглянення тіла Папи; однако від 5-ої години по полудни не допускано вже нікого. Сповідники убрали тіло в папскі ризи, а о годині 8-ій зложено его в престольній сали під бальдахимом, аби відтак звідси перенести до церкви в супроводі кардиналів і инших папских достойників. — Як зачувати, епископ з Палермо, кардинал Челезія, тяжко занедужав і не прибуде до Риму на конкляве.

Часопись Tribuna доносить, що кардинал камерленґо Орелія на вчерашнім засіданю кардинальского консисторя велів відчитати всі депеші кондоленцийні і відповіди, які на них вислано именем кардинальскої колеґії. Найважнійші ватиканьскі достойники одержали затверджене на своїх урядах. Кардинали порішили відбути конкляве в Ватикані. Противного внесеня цілком не було. Також ухвалено порядок самого конкляве. Той порядок має бути такий самий як при виборі Папи Льва XIII. Кардинали зложили присягу, що додержать тайни, а крім того, що будуть боронити прав папскої столиці. Відтак кардинал Орелія відчитав завіщане Папи. Завіщане писане власною рукою покійника і датоване з р. 1901. Папа записує Церкві цілий свій маєток разом з дарами одержаними в часі свого папства і заявляє, що своякім за житя десить вивінував.

Кардинали з'їжджають ся з цілого сьвіта і єсть надія, що всі будуть присутні на конкляве, крім австральского, котрий задля величезного віддаленя не встиг би вже наспіти. В пятницю, дня 31 с. м. кардинали удадуть ся на конкляве. На зарядженє кардинала Орелії і відповідно до ухвали кардиналів папскі архитекти роблять приготовленя для приміщеня конкляве в палаті сьв. Дамазого, де всі виходи замурують ся, щоби кардиналам унеможливити стикане з зовнішним сьвітом. Буде приготованих 65 мешкань по 2 і 3 комнати, в котрих замешкають кардинали зі своїми секретарями і конклявістами. Для кардиналів уряджено спільну їдальню. В авлі „ducale“ і павлиньскій каплици будуть уставлені престоли для богослуженя замкнених кардиналів. Повні зібраня кардиналів задля голосованя будуть відбувати ся ранком і вечером в сикстиньскій каплици, в котрій здовж стін уставлено престоли для кардиналів. Перше голосоване відбуде ся в суботу 1 серпня. Папа не лишив ніякого розпорядженя що-до конкляве, отже оно відбуде ся після дотеперішних приписів. Кореспондент „Tribun-и“ мав розмову з кардиналом Свампою в справі конкляве. Кардинал сказав, що конкляве не буде тревати надто довго, найвисше може 8 днів, бо межи кардиналами нема тепер політичних суперечностий, які бували в давнійших часах і тому межи членами конкляве легко прийде до порозуміня. Що-до політики будучого Папи, то ніхто нині не може на певно твердити, якою она буде. Однак не можна забувати про те — сказав кардинал Свампа, — що хто небудь був би Папою, буде мусів впровадити до своєї політики богато личної рішучости і свою проґраму ділання примінити до даних дотичної хвилї. Кожда знатнійша подія вимагає відповідної політики і тому тепер про політику будуччини годі ще висказувати ся.

Ві второк по полудни зібрали ся кардинали на першу конґреґацию. Зібрало ся 28 кардиналів. На знак жалоби всі були в фіолєтах. Кардинали будуть збирати ся кождого дня перед полуднем аж до конкляве. Результат нарад не може дістати ся до публичної відомости, бо всі зобовязались присягою до-

---

29

РУСЯВЕ ВОЛОСЄ.

(*З анґлійского* — **А. Серджента**).

(Дальше).

Міні була поміщена в сусїднім домі. Одна жінка, що мешкала в тій каменици, взяла єї дуже радо на ніч до себе. Джессі була на стільки розумна, що взяла з кишені чоловіка трохи гроший і ужила їх на те, аби від пані Бірч, тої жінки, котрій віддала дитину, купити кілька найконечнійших річий, але все таки не могла дістати всього, що було би потрібне для вигоди Юрия, а тепер, коли надійшов вечер і Юрий ставав чим раз горячійший, а его слова чим раз більше незрозумілі, напав єї страх, що она своїм поведенем погіршує его стан і що коли би він помер, то она буде винна его смерти.

Вечер минув. Для Джессі видав ся він вічностию. Она гірко жалувала, що спустила ся на Саллю і що не пійшла на всякий случай до пастора Гельмонта. Щоби она зробила колиб так Юрий помер задля єї недбалости?

Нараз почула якийсь шелест. Улиця була тиха, бо було близько півночи і землю вкривала груба верства снігу. Найтихійший звук доносив ся до єї напруженого уха.

На сходах почув ся крок.

Джессі зірвала ся на ноги. Хто то? Чи може вертає Саллї? Але Саллї не ступала так твердо, так безпечно. Чи то може Стефан Ер? Она наляканим поглядом окинула комнату. Слабе, нічне сьвітло горіло на комині. Она згасила его і попробувала замкнути двері. Але ключ був заржавілий і не хотів обернути ся в замку. Може той хтось не зайде до сеї комнати? Але голос Юрия, голосний і пронибаючий з горячки, мусів кождого спровадити сюди. Говорив тепер о Соррентї і помаранчевих гаях та безхмарнім італїяньскім небі —

— Ах, тихо, тихо! — скрикнула Джессі голосно в своїм страху. — Любий, прошу тебе, не говори тепер.

Але недужий не зважав на неї. Він задно плів в горячці, а кроки на сходах наближали ся і задержали ся перед дверми. Настала тишина.

Відтак двері від сїний поволи отворили ся. Крізь вузкий отвір всунуло ся до середини лице — пристрастию викривлене, блїде, з темними очима, що горіли як вуглї.

Джессі вирвав ся крик. Она аж надто добре знала то лице, а в тій хвили ненавиділа его — бо то було лице Стефана Ера.

Єї колишний суджений отворив тепер двері широко і вступив поволи до комнати. Стояв хвильку і глядів на Юрия Оствальда. Спершу здавало ся, немов би цілком не бачив Джессі. Слабий, злобний усьміх перебіг по его лици. Джессі бачила, що він одною рукою сягнув до кишені в якийсь дивний, незвичайний спосіб.

— Вкінци найшов я тебе, вороже — сказав Стефан тихим, придавленим голосом.

Джессі зірвала ся і станула між обома мужчинами.

— Він не єсть твоїм ворогом. Він не зробив тобі нїчого злого.

— Але тобі — відповів Стефан Ер холодно — і зате мусить умерти.

В его очах пробивала ся божевільність. Джессі сама собі дивувала ся, що нїколи перед тим не замітила того. Божевільний! Так, Стефан був божевільний, — тепер собі нагадала — як его отець і кількох ще з его родини. Що він зробить? Витягнув руку з кишені і она побачила в нїй ніж.

Кинула ся до вікна, скоро отворила его і почала кричати: На поміч, на поміч, морд! — а єї голос лунав пронибаючо серед нічної тишини. Їй здавало ся, немов би хто на долині відзивав ся, але она не могла поглянути, бо в тій самій хвили кинув ся Стефан Ер на Оствальда і оба мужчини почали боротись ся на смерть і житє.

Оствальд пробудив ся з своєї горячки, коли Стефан Ер промовив і витягнув ніж з кишені. Єго ослабленє немовби уступило від него і він кинув ся на Ера, неначеб пізнавав его і знав, якого смертельного ворога має перед собою. Слова, здавало ся, потверджували те, бо він назвав Стефана Ера по имени.

держати тайни. На першій конґреґациї отворено завіщане папи, але змісту не подано ще до публичної відомости, зломано перстень і печатку папску і секретарем конкляве вибрано Мері де Валя, кандидата на віденьску нунциятуру. Той вибір наступив против волї Рамполї. Відповідно до приписів, Рамполя зложив функциї ватиканьского секретаря, але на просьбу Орелії лишивсь в дотеперішнім своїм мешканю.

Новинки.

Львів дня 23 го липня 1903.

— **Комітет ювилейної фондациї кольонїй вакацийних** ім. Цїсаря Франц Йосифа ц. к. Дирекциї зелїзниць державних розіслав справозданє за 1892 р.. з котрого показує ся, що майно фондациї з квоти 96.000 з 1901 збільшило ся в 1902 р. на 103.300 кор. До сего причинили ся найбільше Є. Е. п. мінїстер зелїзниць др. Генрих Віттек. відтак Вп. п. радник Двору Людвик Вербіцкий директор зелїзниць і его достойна супруга Юлїя Вербіцка; дальше Вп. А. Шмідт співвластитель Сколього, Вп. Ф. Шмідт співвластитель маєтности „Броди“ і фірма Крізер в Синевідску. В кольонїї сїй в Тухли перебувало в послїднім роцї шкільнім від 1 липня до 31 серпня 206 дїтий.

— **Звіт дирекциї ц. к. II. ґімназиї в Перемишли** за рік шкільний 1902/3 містить в першій части на 32 сторонах 8-ки „Плятонову Оборону Сократа“ в перекладї і з поясненями проф. Кмицикевича. З урядової части виймаємо важнїйші дати: Учительский збір складав ся з директора. 23 професорів і учителїв і 1 учителя до науки рисунків. — Прибори наукові: Бібліотека учителїв збільшила ся о 86 наукових творів і числить 1224 творів. В бібліотецї учеників є 402 книжок руских, 331 польских і 382 нїмецких. В кабінетї історично-ґеоґрафічнім прибуло 4 карти і 2 образи; разом єсть тепер 99 наукових приборів. В природничім кабінетї є 712 моделїв, оказів і образів, з чого кількадесять закуплено в сїм роцї. Фізикальний кабінет збільшив ся трома приборами і числить тепер 196 приборів. — Для фізичного розвою молодїжи удїлювано в заведеню науку ґімнастики і устроювало забави, прогульки поза місто, купелї і ховзанки під доглядом учителїв. — Материяльна поміч для убогих учеників: Бурса ім. сьв. О. Николая давала приміщенє 87 ученикам; Брацтво церковне сьв. О. Николая і тов. руских жінок удїляло запомоги на одїж, книжки і харч; тов. ім. сьв. Кирила видало на мундури для учеників 804·16 кор, а в касї має 350.61 кор. З жертв зложених на руки дирекциї ґімназиї в квотї 591·39 кор., удїлила дирекция 374·29 кор. на харч, помешканє, шкільну оплату, ліки, книжки учеників, рускій бурсї дала 100 кор., а тов. ім. сьв. Кирила 50 кор. На 1904 р. остало ще 67·29 кор. Надто 22 учеників побирало стипендиї в квотї 4 948·60 кор. З початком шк. р. 1902/3 вписало ся до ґімназиї 585 учеників і 5 приватистів. З того було в приготовляючій клясї 64 учеників, в Ia) і б) кл. по 58 учеників, а в VIII кл. 54 учеників. Найменше учеників мала Vб) кл., бо 26. В часї року прибуло 11^2 учеників, а виступило 47, так що з кінцем року остало 549 учеників і 7 приватистів. — Клясифікация випала добре: 57^2 учеників одержало перший степень з відзначенем, 412^2 перший степень, 31^1 поправку, 33^1 другу клясу, 10 трету клясу, а 3 не клясифіковано. — Рід учеників: 42^2 учеників було родом з Перемишля, 124 з перемиского повіта, 377^5 з инших повітів Галичини, 2 зі Шлезка, 1 з Росиї, 3 з Буковини. — Після рідної мови було 537 Русинів і 12 жидів. — Що-до віроісповіданя було: 532 руско-католиків, 1 римо-катол. і 16 мойсеєвого віроісп. — Стан родичів: синів селян було 224^2, синів сьвящеників 118^2, міщан і ремісників 69, народних учителїв 41, урядників 37, державних слуг 35^1, зарібників 14, купцїв 9, прив. офіциялїстів 8, лїкарів 2 і 1 син адвоката. — Шкільна оплата учеників виносила в обох півроках 8.070 кор., а вступні також 505·80 кор.

— **Пробованє нових пушок.** В днях 26, 27 і 28 серпня будуть відбувати ся коло Нового Торга в Галичинї пробні маневри з новими гавбіцами. В тій цїли буде побудована окрема кріпость за 60.000 корон, щоби випробовати, що можна тими новими пушками вдїяти кріпостям. На ті маневри приїдуть: мінїстер війни Пітрайх, шеф ґенерального штабу Бек, 18 ґенералів, 80 офіцирів з ґенерального штабу і один полк артилериї.

— **З'їзд судових урядників канцелярийних** львівского округа апеляцийного відбув ся у Львові в днях 19 і 20 с. м. при участи около 250 осіб. Ухвалено приступити до центрального австрийского союза урядників канцелярийних у Відни. Принято дальше резолюциї з домаганем: знесеня тайної кваліфікациї; управильненя авансів в той спосіб, щоби перенесено 10% системізованих посад до VIII ранґи. 30 до IX, 30 до X, а 30 до XI; вчисленя диєтарям служебних лїт до служби державної; реформи дисциплїнарного поступованя в тім напрямі, щоби до дисциплїнарного сенату в справах канцелярийних прибрано урядника з помежи них; зниженя годин урядованя з 8 на 7; заведеня недїльного відпочинку і відпусток.

— **Нещастні пригоди.** В Ходорові застрілив ся дня 17 с. м. ученик V кл. львівскої школи реальної М. Б., син начальника стациї в Потуторах. Причина самоубийства незвістна. — В Коломиї утопив ся в Прутї 21-лїтний Адольф Рорбах.

— **Видїл Руского товариства педаґоґічного у Львові** розписує сим конкурс на принятє учеників до „Інститута під покровом сьв. о. Николая“ на рік шкільний 1903/4. — Приймати ся будуть ученики середних шкіл, сини членів Руского товариства педаґоґічного. До поданя долучити треба: 1) метрику хрещеня ученика; 2) сьвідоцтво шкільне з послїдних двох курсів; 3) декларацию що-до місячної заплати, котра виносить 40 К, при слабших елевах, окремо ще на поміч наукову 6—10 К; 4) 2 К на видатки кореспонденцийні; 5) хто не єсть членом Руского товариства педаґоґічного, 2 К на вписове і вкладку річну до того товариства. — Всякі поданя адресувати треба до Видїлу Руского товариства педаґоґічного у Львові улиця Театиньска ч. 19, на руки члена видїлу Костя Паньковского. — В склад комітету, занимаючого ся веденем дїл Інститута, входять: о. крилошанин Іван Чапельский яко голова, проф. Васиљ Білецкий, проф. Іван Кокорудз, др. Антін Хомин, др. Стефан Федак і Кость Паньковский яко настоятель інститута. Інститут дає своїм вихованкам: а) помешканє, харч, опал, сьвітло, послугу, пранє за доплатою 50 К місячно; б) доставляє їм — о скілько на се дозволять фонди — книжок і приборів шкільних; в) управляє їх вихованем, стараєсь о добре домашнє і товариске поведенє; г) улекшує їм науку шкільну і наглядає єї під доглядом домашних сталих директорів, у лучших без доплати, у слабших за доплатою; д) доставляє вихованкам нагоду придбати инших відомостий, теоретичних і практичних. Час вносити подания о принятє визначує ся до дня 10 н. ст. серпня 1903 р.

— **З товариства сьв. Петра.** В користь товариства сьв. Петра зложили: о. Д а в и д о в и ч з Радехова від себе і церкви 8; о. Б о д н а р з Свистїльник від церкви 6; о. ігумен Т и б і н к а від монастиря Гошів 6; пресвитер о. Д а н и л о в и ч 2; о. Г а в а н ь с к и й з Висиповець від церкви 4; о. П а ч о в с к и й з Дубковець 2; о. Я в о р с к и й від себе і церкви 8; о. декан Ю х н о в и ч від парохії Корчин 50; декан бобрецкий о. Ш т о г р и н від там. церквей і парохій 48; декан ходорівский о. К м и ц и к е в и ч від там. церквей, парохів і прочих членів 234 корон. — Деканат ходорівский доставив дотепер товариству найбільше членів. Всї сьвященики, всї церкви і множество мирских лиць з там. деканату вступило в члени нашого так важного товариства. Заслуга то о. декана Кмицикевича і его заступника о. Влод. Филипковского з Бенковець. Но що ще важнїйше, в члени нашого товариства вступило з того деканату споре число жен сьвященичеських, як панї Кмицикевичева, Филиповска з Бенковець і Підкаміня, Стецева, Гутковска, Юрчиньска, Одїжиньска, Винницка.

— Я знаю вас, знаю! — кричав. — Ви хотїли украсти менї жінку! Але тепер заплатите за то!

— А ви також — відповів Стефан.

Оба щіпили ся руками і в смертельній борбі перевертали ся по підлозї з одного кута комнати до другого. Стефан був сильний, але Юрий під впливом горячки був ще сильнїйший. Він стиснув рамена противника так сильно, що той не міг увільнити рук і при борикваню висунув ся з его пальцїв ніж та упав на землю. Але вкінци, коли наближали ся до вікна, здавало ся, немов би Юрия опускали сили. Він захитав ся і цїлою вагою свого тїла ударив на зморшавілі рами вікна. Але то привело его до себе, він опамятав ся і кинув сейчас Стефаном з такою силою у вікно, що той втратив рівновагу, перехилив ся і випав крізь розбиті шиби.

Він може був би й задержав ся на вікні, але Юрий за сильно его пхнув. Упадаючи, задержав ся руками на примурку вікна. Не говорив і не кликав о поміч. Глянув в гору, не говорячи слова і стрітив погляд Джессі. То була коротенька хвиля, але Джессі видалась она вічностию.

Трохи помочи, трохи зручности і відваги і він був би міг знов видобути ся на вікно і виратувати ся. Єму не бракувавало нї зручности нї відваги, але помочи не було. Юрий, що все вимахував руками і боронив ся — він сам не знав перед ким — не міг єму подати помочи, а Джессі була може за слаба, аби зробити більше, як то, що вчепила ся мужа за руку і просила, аби відійшов від вікна.

Ніж блищав на підлозї і на него впав погляд Юрия. Він схилив ся, вхопив его і почав ним вимахувати, але Джессі крикнула: Дай менї его, ах, дай менї! — і вирвала єму ніж з рук в тій страшній хвили, коли подібно як Юрий майже тратила розум з смертельного страху.

За хвилю лежало на земли бездушне тїло Стефана Ера ще тепле і дрожаче.

7.

Джессі почула крик кількох людий безпосередно по упадку Стефана. Стояла хвильку непорушно, як вкопана, але відтак кинула ся на груди Юрия і обіймила его руками.

— Ходи, ходи звідси, утїкай — шепнула. — Тут не сьміє нас нїхто застати!

Горячкове побудженє у Юрия почало уступати. Она не могла добре сказати, чи він знає, що стало ся, чи нї, але їй здавало ся, немов би в его очах проявив ся якийсь страх. Руки опали єму безсильно, він виглядав як приголомшений і дав ся їй без супротивленя вести. Дрожачими руками повела его до малих східцїв і дверий, що вели на дах. Єї одинокою гадкою була утеча. Небезпечність, на яку Юрий виставляв ся ідучи в своїй горячцї на острий зимовий воздух, не приходила їй на гадку. В тій хвили могло то навіть коштувати его житє, але про те Джессі не думала. Їй залежало лише на тім, аби его як найскорше вивести з того дому, віддалити від того вікна з котрого упав Стефан, заки его приятелї чи полїция відкриють того чоловіка і жінку, що бачили, як він падав.

Бачили, як падав! Колиби лиш то було! Але Джессі знала, що було щось більше.

Анї хвильки не було за вчасно. На сходах дав ся вже почути тяжкий, нерівний хід. Она сей час пізнала по ході Діка, того горбатого хлопчиска, що все єї ненавидїв і часто глумливо докоряв їй, що его брат влюбив ся в неї. Юрий, що не хотїв виходити з комнати і затачав ся в своїй горячцї, мало що не упав на землю і Джессі мусїла его піддержувати, а в наслїдок того не могла так скоро вийти, як би хотїла. Ще заки замкнула за собою двері, появило ся Діковє лице у входї. Она поглянула на него трівожно і закрила собою Юрия, а Дік пустив ся до неї з кулаками.

Але відтак лучило ся щось страшного. Ледве Дік вступив до комнати, почала підлога дрожати немов би під впливом якого землетрясеня. Роздав ся ломіт і струпішілі бальки заломили ся під Діком. З тріскотом і гуком провалив ся він у пропасть, а цїлу комнату в однїй хвили закрили облаки пороху.

Налякана Джессі утїкла чим скорше на сходи, не оглядаючи ся. Вертати було немож-

Синишин з Березодовець і другі. Дай Боже, щоби в сліди їх вступили всї прочі жени сьвященичеські всїх 3 наших епархій. Було би то доказом, що межи Русинами жени мироносиці не перевели ся і що Русь сьвята не загине, коли має так великі і так жертволюбиві патріотки. Для того складаючи перним сердечне „Спаси - Біг“, кличем до всїх прочих: „Иди і твори такожде“. — *Виділ.*

— **З Сокаля.** Іспит зрілости в семинариї учит. муж. в Сокали відбув ся під проводом директора семинариї учит. в Тарнові п. Іполита Парасевича в днях від 2 до 11 липня с. р. До іспиту приступило 35 учеників звичайних, 6 екстерністів, 4 екстерністки. З учеників звичайних сьвідоцтво зрілости одержали: Аксельрад Ляйб, Бжухар Йосиф, Хаврат Іван, Демчук Николай, Демидчук Іван, Фартух Алексїй, Фільозоф Іван, Гадовский Іван, Гнатейко Семен, Грабар Алексїй, Іваніцкий Антін, Косовский Володислав, Кошиковский Іван (відл.), Кріґ Ляйзор, Кшачковский Мариян (відл.), Квашиньский Йосиф, Маньковский Юлїй, Марашевский Іван, Мороз Іван, Мосевич Маркил, Пастівнич Прокіп (відл.), Полїшко Володимир, Путько Андрей, Склярчик Бронислав (відл.), Собецкий Йосиф, Сухий Михайл, Шавала Николай, Шостак Евгений (відл.), Водонос Николай (відл.); 5 ученикам позволено по вакациях здавати поправку з одного предмету, 1 ученика репробовано. З екстерністів признано сьвідоцтво зрілости Тимчишинови Лукьянови — иних репробовано. З екстерністок 3 одержали поправку з 1 предмету, одну репробовано.

— **Відозва.** Вп. Родимці! Виділ товариства „Бурса сьв. Іоана Хрестителя“ в Дрогобичи задумав розширити будинок Бурси через прибудоване ще одного крила, щоби таким способом можна більше число питомців примістити в нашій Бурсї. Щоби гадка ся не позістала лишень гадкою, але щоби як найскорше перейшла в дїло, відзиваємо ся до Вас, Вп. Родимці з просьбою о материяльну поміч. Кому лежить добро нашої бідної молодіжи на серці, хто сьміло вірить в будучність нашого народа, до сих головно кличемо: Приступайте численно в члени нашого Товариства! Спішіть з жертвами, скидайте по ленті, а Всевишний сторицею нагородить. — Виділ Бурси сьв. Іоана Хрестителя в Дрогобичи: *Поліевкт Кмит,* председатель; *Антоній Рудницкий,* секретар; *Волод. Пасланский,* касиєр.

— **Пригоди на провінциї.** Межи стациями Переворском а Ярославом переїхав оногди поспішний поїзд коня, що находив ся на зелїзничім шляху. Внутренности коня обмотали вісь при льокомотиві, так що машиніст мусив здержати поїзд, щоби спрятати перешкоду. — В Пруті під Коломиєю утопив ся підчас купели 21-лїтний податковий практикант Адольф Рорбах; нещасна пригода скоїла ся в тім самім місци, де недавно утопив ся військовий ветеринар Аве, ратуючи тонучого студента. — Під Ярославом найдено в лозах над Сяном 20-лїтного міщанина Цирана з грудьми пробитими ножем. Раненого відставлено в безнадійнім станї до шпиталю. Позаяк Циран не хоче виявити, хто его мордував, паде підозріне на его батька, з котрим він жив у вічній незгоді. — В Станиславові дістав ся оногди зелїзничий функционар, Володимир Лопатиньский, вертаючи зелїзничим шляхом з працї домів, так необачно між пуфи ваґонів, що ті розторощили єму голову. Нещасний помер в шпиталя, осирочуючи 3 дїтий.

— **Градові тучі.** З Гребенова доносять, що ві второк в само полудне навістила тамошні сторони страшна градова туча. Через кілька минут падали груди граду величини курячого яйця. Жінки плакали і молили ся зі страху, думаючи, що то вже конець сьвіта. Град наробив в цілій Сокільщині страшної шкоди. — В Заторі в західній Галичині падав град дня 20 с. м. на два опади: раз о 4 год. по полудни і падав через 10 минут, другий раз о 9 год. 15 м. вечером. Град був величини волоских оріхів. Одна грудка граду, зважена в аптиці, важила 53 ґрамів. Град той наробив дуже великої шкоди в городах і садах а в місті повибивав богато шиб. — Подібна градова туча навістила місто Пісек в Чехії в недїлю около 8 год. Град падав так великий і з такою силою, що розбивав дахівки на дахах а у вікнах вибивав шиби, розбивав жалюзиї і впадав до середини. В місті було тисячі повибиваних шиб а тротоари так були засипані склом, черепами з дахівок та оббитим муром, що годі було ходити. В садах оббив град не лиш всї овочі, але й листє та поломив галузє, а дерева виглядають тепер як би вже в пізній осени.

— **Арештоване спроневірника.** В Мармароскім Сиготі на Угорщинї арештовано сими днями Гальперна, спільника спроневірників Филипковского і Шора, котрі на шкоду бюра салїнарного витуманювали гроші в той спосіб, що фальшували чеки почтові. Гальперна мають приставити до Львова і як зачувати відбуде ся нова розправа.

— **Убийство.** З Бучача доносять, що там коло кладовища на т. зв. ямах знайдено неживого 21 лїтного механїка Артура Поляновского. Єсть підозріне, що Поляновский став ся жертвою розбою, бо при нїм не знайдено анї годинника анї гроший анї також нїякого оружия, котре вказувало би може на самоубийство. Підозріне убийства єсть тим більше, що Поляновский недавно тому відобрав із сирітської каси в бучацкім урядї повітовім готівку в сумі 1200 корон.

ТЕЛЄГРАМИ.

Рим 23 липня. Папа буде похоронений в папских ризах, в які прибрано его вчера по полудни.

Париж 23 липня. Францию буде заступати на похоронї Папи французский амбасадор при Ватиканї Візар. Любе висилає яко своїх личних заступників 2 офіцирів. — Мінїстер справ заграничних Делькассе приймив вчера архієпископа, кардинала Рішарда.

Будапешт 23 липня. На вчерашнім засїданю сойму виголосив президент палати др. Аппоній довшу бесїду, в котрій станув рішучо по сторонї правительства і заявив ся як сторонник ґр. Кгна-Гедерваріого.

Льондон 23 липня. Standard доносить з Одесси, що в ґуберніях середної Росиї одержало 128.000 вояків приказ, аби були готові відійти кождої хвилї до всхідної Азиї. — Бюро Райтера доносить, що з Кронштадту відпливає 11 торпедовців для скріплення російскої фльоти у всхідній Азиї.

Сиракузи 23 липня. Минувшої ночи о годинї $11\frac{1}{2}$ дало ся тут чути землетрясенє

Курс львівский.

Дня 22-ого липня 1903.	платять К. с.	жадають К. с.
І. Акциї за штуку.		
Банку гіпот. гал. по 200 зр. . . .	535 —	545 —
Банку гал. для торгов. по 200 зр.	—·—	260·—
Зелїз. Львів-Чернів.-Яси	570 —	580 —
Акциї фабр. Липиньского в Сяноку.	—·—	350·—
II. Листи заставні за 100 зр.		
Банку гіпот. 4% корон	97 80	— —
Банку гіпот. 5% премiов.	111·25	—·—
Банку гіпот. $4\frac{1}{2}$%	100 80	101·40
$4\frac{1}{2}$% листи застав. Банку краєв.	101 70	102·40
4% листи застав. Банку краєв. .	98 75	99·45
Листи застав. Тов. кред 4% . . .	98·50	—·—
„ „ 4% льос. в $41\frac{1}{2}$ лїт.	98 50	—·—
„ „ 4% льос. в 56 лїт.	98 40	99·70
III. Облїґи за 100 зр.		
Пропінацийні гал.	99 80	100·50
Облїґи ком. Банку кр. 5% II ем.	101·70	—·—
„ „ „ „ $4\frac{1}{2}$ %	101·75	—·—
Зелїз. льокаль. „ 4% по 200 кор.	98·80	99 50
Позичка краєв. з 1873 по 6%	—·—	—·—
„ „ 4% по 200 кор.	99·30	100·—
„ „ м. Львова 4% по 200К.	96 30	97·—
IV. Льоси.		
Міста Кракова	77·—	84·—
Австр. черв. хреста (Курс віденьский)	54 50	55·50
Угорск. черв. хреста (Курс віденьский)	26·50	27.50
Іт. черв. хрес. 25 фр. (Курс віденьский)	—·—	—·—
Архік. Рудольфа 20К. (Курс віденьский)	68 —	69·50
Базиліка 10 К (Курс віденьский)	18·90	19·90
Joszif 4 К. (Курс віденьский)	8·25	9.50
Сербскі табакові 10фр. (Курс віденьский)	9·50	11.—
V. Монети.		
Дукат цісарский	11·24	11 40
Рубель паперовий	2·52	2·54
100 марок німецких	116 80	117·50
Доляр америк.	4·80	5·—

За редакцию відповідає: Адам Креховецкий.

ливо. Мусїла за всяку цїну перевести Юрия через дах до сусїдної камениці.

Юрий радо єї тепер слухав. Дав ся вести і по кількох минутах опинили ся они, бодай поки що, в безпечнім місци. Але що тепер дїяти? Она дрожачи на цїлім тїлї, стояла над сходами сусїдної камениці і роздумувала, чи має війти, чи нї, коли нараз одні двері отворили ся і в них появила ся розчіхрана голова якогось мужчини, котрий грубим голосом спитав, що стало ся?

— Можете нас приймити? Сховати нас? — шепнула Джессі до него, здержуючи віддих.

— Сховати вас, дївчино? Ах, Боже — таж то Джессі, правда?

— Так, я і мій чоловік.

— Добре, ходіть до середини. Він щось перескробав, що?

— Так і тепер его шукають — відповіла горячково.

— Ходіть, ходіть. Тут будете цїлком безпечні. Але твій муж пяний, що?

— Нї, але він має якусь горячку. Буде він цїлком спокійний, коли-б лише можна его намовити, аби положив ся.

Говорила з горячковою скоростию. Кожда хвиля проволоки видавалась їй вічностию.

— Ну, ходіть же — принаглював тамтой. — Положу его в моє ліжко, хоч оно вправдї не заслугує на ту назву. Але він — та то справдешний пан! Що він тут робить?

— Нї, нї, то нїякий пан — скрикнула Джессі в смертельнім страху. — Він лиш надїв паньский сурдут. Прошу вас, прийміть его; я певна, що они зловлять его, коли будемо тут стояти.

— Що то за крик на улици? — спитав єї приятель недовірчиво. — Чей він не зробив нїчого такого, щоби я міг мати відтак неприємности? Ну, але війдіть. Тут, лягай на то ліжко, друже, і лежи тихо.

Ліжко відступлене Юриєви було властиво лише нужденною причею, на яку Оствальд в иншім часї був би нї за що в сьвітї не положив ся; але в тій хвили був він глухий і слїпий на воно, тепер хотів лиш відпочити. Упав на купу лахів і позволив Джесси накрити ся покривалом аж по шию. Властитель ліжка, зі знаня похатник, поклав ся побіч него і дав знак Джесси, аби ішла. Джессі тихо війшла сходами на долину і висунула ся задними дверми на двір, причуваючи, що найлїпший ратунок для Юрия буде їх розлука. Удалось їй укрити ся в якійсь шопі і по кількох годинах, коли вже промине перший крик і заколот, могла легко вернути до дому, в котрім лежав Юрий.

(Дальше буде).

З друкарні В. Лозиньского — під зарядом В. І. Вебера. (Телефона число 569).